Οι προδότες και οι… ΠΡΟΔΟΤΕΣ

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

> «Ο τε γαρ τους πολεμίους ευεργετών, προδότης»
> Μέγας Φώτιος

Αυτός που ευεργετεί τους εχθρούς, είναι προδότης. Αυτό κανείς δεν το αμφισβητεί. Η προδοσία της Μακεδονίας: Το απεχθέστερο έγκλημα στην εθνική μας ιστορία. Αδίστακτοι προδότες. Ποιος Εφιάλτης; Ο Εφιάλτης έδειξε το μονοπάτι στον Ξέρξη για να περικυκλώσει τον Λεωνίδα. Τι ήταν ο Εφιάλτης; Καντιποτένιος. Ουτιδανό, δειλό, φιλοχρήματο υποκείμενο.

Δεν είχε κάποιον ηγετικό ρόλο, δεν καταδίκασε, δεν συμπαρέσυρε η προδοσία του ένα ολόκληρο κράτος στην καταστροφή ούτε βύθισε έναν λαό στην ντροπή και στην εξουθένωση. Πλήρωσε με το κεφάλι του την προδοσία, η οποία μας κατέλειπε το μεγαλειώδες «μολών λαβέ». Ο Λεωνίδας, ο ηγέτης, δόξασε την πατρίδα.

 Δημήτρης Νατσιός

Ο Πήλιος Γούσης πρόδωσε και φτάσαμε στο Ζάλογγο. Ούτε αυτός ήταν αρχηγός των Σουλιωτών. Ο Νενέκος ήταν ασήμαντος μικροκαπετάνιος, του γυάλισαν τα πουγκιά τον Μπραϊμη-«ταλαρίσιος» που έλεγε ο Καραϊσκάκης-και «τούρκεψε». Τον έστειλε κι αυτόν ο Κολοκοτρώνης εκεί που του άξιζε: στο χώμα, το σκωληκόβρωτον.

Οι τωρινοί προδότες είναι πιο επαίσχυντοι από αυτούς. Κατέχουν τρανά αξιώματα. Ακόμη και οι δωσίλογοι πρωθυπουργοί της Γερμανικής Κατοχής ωχριούν μπροστά τους. Ο Τσολάκογλου, ο Λογοθετόπουλος, ο Ράλλης έχουν και κάποια «ελαφρυντικά». (Σ' αυτές βέβαια τις περιπτώσεις ισχύει το «εν αμίλλαις πονηραίς αθλιώτερος ο νικήσας»).

Το 1941 η πατρίδα είχε καταληφθεί από τους Γερμανούς, ήταν κράτος κατεχόμενο, είχε καταλυθεί η οντότητά του. Διορίστηκαν ως πρωθυπουργοί από τους Γερμανούς, δεν τους επέλεξε κανένας λαός. Ήταν πειθήνια ενεργούμενά τους, οι όποιες αποφάσεις τους δεν είχαν καμιά ισχύ, ποταποί τυχοδιώκτες ήταν και τίποτε άλλο.

Οι ίδιοι εξευτελίστηκαν, μαγάρισαν το όνομά τους. Οι υπογραφές τους ούτε δέσμευαν ούτε υπονόμευαν το κράτος. Για τους Τσολάκογλου και Λογοθετόπουλο ιδίως, ταιριάζει απόλυτα το άλλο σοφό ρητό των αρχαίων «προς γαρ το τελευταίον εκβάν έκαστον των πριν υπαρξάντων κρίνεται». Πώς μπόρεσαν τέτοιοι άνθρωποι να φτάσουν στην προδοσία, να λερώσουν ανεπανόρθωτα την υπόληψή τους;

Ο Τσολάκογλου φορτωμένος παράσημα ανδρείας στους Βαλκανικούς πολέμους και στην Μικρασία, κατάντησε συνεργάτης των Γερμανών και πέθανε μες στην ντροπή το 1948, καταδικασμένος σε θάνατο, που μετατράπησαν σε ισόβια δεσμά. Ο Λογοθετόπουλος, καθηγητής ιατρικής στο πανεπιστήμιο Αθηνών, παρασημοφορήθηκε στους Βαλκανικούς Πολέμους υπηρετώντας ως χειρουργός στην «πρώτη γραμμή».

Καταδικάστηκε και αυτός ως συνεργάτης των εχθρών και πέθανε εν μέσω χλεύης και περιφρόνησης το 1961. Και μια και είμαστε στην ταραγμένη εκείνη περίοδο, κατά την οποία ξεβράστηκαν αθλιότητες αλλά και αναδείχθηκαν μεγαλεία, καλό είναι να αναφερθούμε και στην στάση των αρχιεπισκόπων της εποχής.

(Αλήθεια η μισή Ελλάδα κατέβηκε και συγκεντρώθηκε στο Σύνταγμα, για να βροντοφωνάξει υπέρ της Μακεδονίας. Που ήταν ο οικοδεσπότης αρχιεπίσκοπος; "Ουκ ην φωνή ουκ ην ακρόασις". Έχει άδικο ο απλός λαός που πικραμένος μουρμουρίζει «πού είσαι ρε Χριστόδουλε;»).

Όταν μπήκαν οι Γερμανοί στην Αθήνα, 27 Απριλίου 1941, αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, είναι ο λαμπρός και σπουδαίος και μέγας πατριώτης Χρύσανθος Φιλιππίδης, ο από Τραπεζούντος. Διέπρεψε ο αείμνηστος ιεράρχης ως μητροπολίτης Τραπεζούντος σε τραγικές για το Γένος στιγμές. («Προτιμώ ιπτάμενος ως αετός να πέσω ή έρπων να ζήσω», θα πει στον ενθρονιστήριο λόγο του στην Τραπεζούντα).

Ζήτησαν από τον Χρύσανθο να ορκίσει την κυβέρνηση Τσολάκογλου. «Εις τοιαύτας υπόπτους και αντεθνικάς ενεργείας δεν είναι δυνατόν να δώση η Εκκλησία τον όρκον και την ευλογίαν της… έργον του Αρχιεπισκόπου είναι όχι να υποδουλώνη, αλλά να ελευθερώνη» θα πει ο αγέρωχος, γενναίος και μαρτυρικός Ιεράρχης. (Από το βιβλίο "Ήρωες και Προδότες στην κατοχική Ελλάδα", του Τ. Κοντογιαννίδη, εκδ. "ΠΕΛΑΣΓΟΣ" σελ. 119).

Αποχώρησε από τον θρόνου του ο πλήρης πνεύματος ιεροπρεπείας και ελληνοπρεπείας, αλύγιστος αρχιεπίσκοπος Χρύσανθος, δίνοντας και το σύνθημα της αντιστάσεως εναντίον των λυκανθρώπων του Βορρά. (Αν, σκέφτομαι, αν ο νυν αρχιεπίσκοπος παραιτούνταν τώρα που ξεπουλούν όσια και ιερά οι σημερινοί «Τσολάκογλου», τι τεράστια εντύπωση θα έκανε και πόσο θα παρηγορούσε τον λαό. Θα κέρδιζε σπουδαία θέση στις καρδιές μας και στην ιστορία).

Τον διαδέχτηκε στον θρόνο του, ο Δαμασκηνός Παπανδρέου, ο από Κορινθίας, λαμπρός κι αυτός. Τον Μάρτιο του 1943, ο Δαμασκηνός ηγήθηκε συλλαλητηρίου στην Αθήνα για την ματαίωση της Πολιτικής Επιστράτευσης που είχαν εξαγγείλει οι Γερμανοί. Όταν ένας Γερμανός αξιωματικός τον απείλησε με εκτέλεση, ο αρχιεπίσκοπος απάντησε ατάραχος με τούτα τα σπουδαία λόγια: «Ακούστε καλά και μην με απειλείτε. Σε τούτον τον τόπο είναι συνήθεια τους δεσποτάδες οι εχθροί να μην τους τουφεκίζουν, αλλά να τους κρεμάνε!!». (Αναφερόταν βέβαια στον μαρτυρικό θάνατο του αγίου Γρηγορίου του Ε΄ κατά την έναρξη του Ιερού Αγώνος του 1821).

Την επομένη η Γερμανική Ανωτέρα Στρατιωτική Διοίκηση απέσυρε το διάταγμα της Πολιτικής Επιστράτευσης. «Ο καλός ο καπετάνιος στην φουρτούνα φαίνεται» λέει ο θυμόσοφος λαός. Καλώς ειπώθηκε ότι οι επίσκοποι είναι όχι μόνον διάδοχοι «τόπων» (θρόνων), αλλά και τρόπων.

Έβλεπα, όσο άντεχα, τούτες τις "σκοτεινές" ημέρες την συζήτηση στην Βουλή πιάνοντας την μύτη μου, όταν ανέβαιναν στο βήμα οι προσκυνημένοι.

Άλλοι αμήχανοι, κάποιοι εν συγχύσει, αρκετοί παγεροί και στυγνοί, κατάλοιπα και αποκαΐδια του σταλινισμού, αρτηριοσκληρωτικοί διεθνιστές, ψέλλιζαν, εν μέσω ιδεοπενίας και αναμάσησης της θλιβερής επιχειρηματολογίας τους, την φράση «πατριωτικό καθήκον».

«Παν απωθούμενο, προβάλλεται» κατά την ψυχολογία του Βάθους. "Απωθείς αισθήματα ενοχής στο ασυνείδητο. Η απώθηση μετασκευάζεται εις ψυχικόν σύμπλεγμα. Το σύμπλεγμα προβάλλεται" (Ι. Κορναράκη "Ο Ιούδας", εκδ. Κυριακίδη, σελ. 95). Για να εκτονωθεί ο συμπλεγματικός, για παράδειγμα ο ανήθικος, θα μιλήσει για ηθική και θα καταδικάζει, μετά βδελυγμίας, τους διεφθαρμένους.

Ο φιλάργυρος θα κατηγορεί τους φιλοχρήματους και θα εξυμνεί τα καλά της γενναιοδωρίας. Ο προδότης θα επικαλείται τον πατριωτισμό, γιατί τον πνίγει, τον ροκανίζει το αίσθημα ενοχής. Το εσωτερικό δικαστήριο δύσκολα μπαζώνεται. Όσο αθεόφοβοι και ασυνείδητοι να είναι κάποιοι, κάποιο "γρατσούνισμα" υπάρχει στον «μέσα άνθρωπο».

Όσο μιλούσαν, λέξεις-καρφιά στο φέρετρο της Μακεδονίας, κοιτούσαν στο διπλανό πρωθυπουργικό έδρανο. Εκλιπαρούσαν για ένα νεύμα, ένα βλέμμα επιδοκιμασίας. Μικρά μυαλά. Θα έρθει η στιγμή που αρκετοί θα σκυλομετανιώσουν.

Όταν φύγουν τα αρρωστημένα φώτα της δημοσιότητας και βρεθούν χωρίς ασυλίες και αξιώματα, θα πουν, σαν τον Ιούδα, «ήμαρτον αίμα αθώον παραδούς», το αίμα των Μακεδονομάχων. Και τότε η Ιστορία, τα κόκκαλα τα ιερά των Ελλήνων, θα πουν στο καθένα τους το αμείλικτο: «τι προς υμάς; συ όψει…».

Ας όψονται οι νεκροθάφτες… Τα προκλητικά χαχανητά και οι γελοίες αγκαλίτσες στην Βουλή, σε κλαυθμό και οδυρμό θα καταλήξουν…

29.01.2019

Πηγή: www.antibaro.gr/